

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/61/2017
Identifikačné číslo spisu: 5414010095
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5414010095.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obvineného P. U. o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na neverejnom zasadnutí 18. októbra 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného P. U., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Tomáša Pukaja proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 12. júla 2017, sp. zn. 2Tos 55/2017 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku dovolanie obvineného P. U. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín uznesením z 18. mája 2017, sp. zn. 9T 33/2014 podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov uvedených v § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že obvinený P. U. sa v skúšobnej dobe podmieneného odloženého trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 33/2014 z 28. novembra 2014 osvedčil.

Na základe sťažnosti podanej proti tomuto uzneseniu prokurátorom, Krajský súd v Žiline uznesením z 12. júla 2017 sp. zn. 2Tos 55/2017 podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušil uznesenie okresného súdu a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 419 ods. 1 Trestného poriadku, s použitím § 418 ods. 1 Trestného poriadku, § 52 ods. 1 Trestného zákona vyslovil, že obvinený P. U. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T 33/2014 z 28. novembra 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5. marca 2015 vo výmere jedného roka.

Podľa § 419 ods. 4 Trestného poriadku, § 52 ods. 5 Trestného zákona, § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, obvineného U. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený P. U. podal proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2Tos 55/2017 z 12. júla 2017 dovolanie, z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, d/, i/ Trestného poriadku. Domáhal sa, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil na nové

prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) vec predbežne preskúmal podľa § 378 Trestného poriadku a následne po postupe podľa § 381 Trestného poriadku rozhodol, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 382 písm. f/ Trestného poriadku), takže nie je možné vykonať prieskum jeho dôvodnosti.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani na preskúmavanie nimi vykonaného dokazovania. Nie je nástrojom všeobecného preskúmavania všetkých rozhodnutí súdov nižších stupňov. Jedným z kritérií vymedzenia podania dovolania je okruh rozhodnutí, voči ktorým je uplatniteľné. Tento okruh je daný predovšetkým ustanovením § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré definuje právoplatné rozhodnutia súdu, voči ktorým možno dovolanie podať a ktorými bol porušený zákon alebo boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Trestného poriadku (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku).

Paragraf 368 ods. 2 Trestného poriadku:

Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania
- d/ uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania
- e/ uznesenie o podmieňnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Okruh rozhodnutí vymedzený v uvedenom ustanovení dopĺňajú rozhodnutia uvedené v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku - napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmieňnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmieňne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmieňnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste - vo vzťahu ku ktorým môže dovolanie podať len minister spravodlivosti, a v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, kde opäť len minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

V posudzovanej veci bolo dovolanie podané obvineným voči uzneseniu krajského súdu, ktorý rozhodoval o tom, či obvinený U. vykoná trest odňatia slobody, ktorý mu bol podmieňne odložený, alebo sa v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia osvedčí, teda rozhodnutiu, ktoré nespadá do okruhu rozhodnutí vymedzenom citovanými ustanoveniami § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/ až h/ Trestného poriadku a § 371 ods. 2, resp. ods. 3 Trestného poriadku.

Vzhľadom k výkladovej interpretácii ustanovenia § 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku obvineným v jeho dovolaní, najvyšší súd nad rámec už uvedeného konštatuje, že ustanovenie § 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku je po novelizácii Trestného poriadku zákonom číslo 262/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011, novou úpravou pôvodného ustanovenia § 368 ods. 1 Trestného poriadku

upravujúcou možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V tomto pôvodnom ustanovení okruh rozhodnutí, voči ktorým bolo možné podať dovolanie, nebol explicitne (priamo) stanovený, ale vychádzal z justičnej praxe odvolávajúcej sa na judikatúru, konkrétne rozhodnutie R 19/2007. Ak je po uvedenej novelizácii okruh predmetných rozhodnutí daný zákonom (Trestným poriadkom), rozširovanie tohto okruhu rozhodnutí interpretáciou (zákona) súdom by bolo porušením článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány (teda i súd) môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Aj uvedené novelizované ustanovenie § 368 ods. 2 Trestného poriadku rámcuje okruh rozhodnutí, voči ktorým možno podať dovolanie, na rozhodnutia, ktorými sa rozhoduje vo veci samej, teda rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí (mimo rozhodnutia podľa § 368 ods. 2 písm. g/ Trestného poriadku - rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia). Medzi uvedené rozhodnutia pod písmenami a/ až f/ §-u 368 ods. 2 Trestného poriadku teda jednoznačne rozhodnutie súdu v konaní o osvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. o tom, či obvinený trest vykoná, nepatrí.

Tým je daný dôvod odmietnuť podané dovolanie podľa § 382 písm. f/ Trestného poriadku a nemožnosť jeho preskúmania v dovolacom konaní.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.